

K L A S S I E K E V E R H A L E N

Disney
Peter Pan

DELTA

Dit is een verhaal dat veel volwassenen allang vergeten zijn. Maar het was niet de eerste keer dat het gebeurde, en het zal zeker niet de laatste keer zijn. Alles begon in Londen, in het huis van de familie Van Dalen.

En Peter Pan had dit huis uitgekozen omdat hier mensen woonden die in hem geloofden. Mevrouw Van Dalen hield van kinderen, en dus ook van Peter Pan. Maar meneer Van Dalen had wat minder fantasie. Die avond gingen ze samen naar een feest.

‘Haast je, lieverd’, zei mevrouw Van Dalen tegen haar man. ‘We komen nog te laat.’

‘Ik kan mijn strikje niet vinden! Zo kan ik echt niet gaan!’

De jongens die in het huis woonden, Jantje en Michieltje, geloofden dat Peter Pan een echt mens was. Ze deden niets liever dan Peters avonturen naspelen met hun speelgoedzwaarden.

‘Jij hebt verloren, Peter Pan!’ riep Jantje.

‘Nietes, geef je over, Kapitein Haak!’ brulde zijn kleine broer Michieltje.

Hun grote zus Wendy vertelde haar broertjes elke avond voor het slapengaan een verhaal over Peter Pan. En wat kon ze goed vertellen!

Maar vannacht was de laatste keer dat ze op dezelfde kamer als haar broertjes zou slapen. Haar vader vond het tijd dat ze volwassen werd.

Voordat ze naar het feest vertrokken, stopte mevrouw Van Dalen haar kinderen nog in. Ze wilde het raam dichtdoen, maar Wendy vroeg om het op een kier te laten, omdat Peter Pan misschien op bezoek zou komen.

‘Ik heb namelijk iets gevonden dat van hem is’, vertelde Wendy.

‘Is dat zo?’ vroeg mevrouw Van Dalen. ‘En wat dan wel?’

‘Zijn schaduw’, ging Wendy verder. ‘Nana de hond had hem gepakt, maar ik heb hem gered!’

‘O? Ja, natuurlijk’, stamelde mevrouw Van Dalen, die niet goed wist wat ze ervan moest denken.